

Małżeństwo: Boski zamysł

WILLIE & ELAINE OLIVER

WPROWADZENIE

Kiedy Bóg kończył szósty dzień stworzenia, spojrzął na wszystko, co stworzył i zobaczył, że „było to dobre” (Rdz 1,25). Potem Bóg stworzył Adama na swój obraz, ale tym razem powiedział, że „to nie jest dobre” (Rdz 2,18). Pomimo wszystkiego, co posiadał Adam — piękna, bogactwa, zdrowia i władzy — Bóg uznał, że to nie jest wystarczająco dobre (Mueller i De Souza, 2015).

Wtedy zesłał Pan Bóg głęboki sen na człowieka, tak że zasnął. Potem wyjął jedno z jego żeber i wypełnił ciałem to miejsce. A z żebra, które wyjął z człowieka, ukształtował Pan Bóg kobietę i przyprowadził ją do człowieka. Wtedy rzekł człowiek: Ta dopiero jest kością z kości moich i ciałem z ciała mojego. Będzie się nazywała mężatką, gdyż z męża została wzięta. Dlatego opuści mąż ojca swego i matkę swoją i złączy się z żoną swoją, i staną się jednym ciałem. A człowiek i jego żona byli oboje nadzy, lecz nie wstydziła się. (Rdz 2,21-25, BW).

Tak więc Bóg, Stwórca, udzielił pierwszego ślubu w kulminacyjnym momencie tygodnia stworzenia. Potem „Bóg widział, że wszystko, co uczynił, było bardzo dobre” (Rdz 1,31).

Ten fragment Pisma Świętego kładzie podwaliny pod chrześcijański pogląd na małżeństwo. Małżeństwo jest pierwszą instytucją stworzoną przez Boga. Ważne instytucje pozostają niewzruszone, gdy istnieje jasne zrozumienie ich pochodzenia, natury i celu. W części 1 tego seminarium dokonamy przeglądu pierwotnego Bożego zamysłu co do małżeństwa. Część 2 zawiera podstawowe zasady budowania i utrzymywania silnego i zdrowego małżeństwa; taki, który jest oparty na pierwotnym zamysłu Boga.

CZĘŚĆ 1

Małżeństwo: Porządek stworzenia¹

Kiedy czytamy historię stworzenia, jasno widzimy, że małżeństwo było zaplanowanym wydarzeniem w tygodniu stworzenia. Jest to bardzo istotne dla chrześcijańskiego postrzegania małżeństwa, ponieważ stanowi odejście od współczesnego poglądu na małżeństwo. Małżeństwo, zaprojektowane przez Boga, nie jest zakorzenione w procesie ewolucyjnym ani społecznym konstruktem powołanym przez istoty ludzkie. Zostało celowo zaaranżowane i zaplanowane przez Stwórcę.

Małżeństwo nie jest jakimkolwiek związkiem; jest podstawą wszystkich związków—najpierw z Bogiem,

a potem z każdą inną osobą. Pojęcie więzi międzyludzkich zostało po raz pierwszy zrozumiane i odzwierciedlone w związku małżeńskim. Adam i Ewa byli pierwszą parą i założyli pierwszą rodzinę. Wszyscy najpierw uczymy się o związkach w naszych rodzinach, niezależnie od tego, czy jest to rodzina biologiczna, adoptowana czy zastępcza. Niektóre z tych relacji były dobre, a niektóre nie. Ale chodzi o to, że wszystkie te relacje zaczynają się w rodzinie.

Rodzina jest nie tylko kamieniem węgielnym społeczeństwa, jest fundamentem społeczeństwa. Jest tak ważną częścią podstaw społeczeństwa, że uchwalono prawa cywilne mające na celu ochronę małżeństwa i rodziny. Historia pokazała, że silne narody są zbudowane na silnych i stabilnych małżeństwach i rodzinach.

„Społeczeństwo składa się z rodzin i jest tym, co tworzą rodziny. Z serca wychodzą „sprawy życia”; a sercem wspólnoty, kościoła i narodu jest dom. Dobrobyt społeczeństwa, powodzenie kościoła, pomyślność narodu zależą od wpływów wychodzących z domu”.
(WHITE, 2001)

Chociaż małżeństwo jest Bożym ideałem, musimy również zdać sobie sprawę, że czasami ideał nie działa zgodnie z planem. Jednak ludzie wierzący muszą nadal dążyć do idealnego Bożego planu dotyczącego małżeństwa i rodziny, uznając jednocześnie, że małżeństwa i rodziny w upadłym świecie doświadczają rozpadu. Trzymając się ideału, nadal szerzymy „dobrą nowinę o zbawiennej łasce Bożej i obietnicy możliwego wzrostu” dzięki mocy Chrystusa.²

Natura małżeństwa Jedność

Małżeństwo wymyka się matematyce. Zwykle jeden plus jeden równa się dwa, ale w Księdze Rodzaju 2,24 dwa stają się jednym. Małżeństwo łączy dwie osoby, które spotykają się, aby dzielić to samo miejsce zamieszkania,

finanse i inne zasoby. Czasami małżonkowie mają nawet to samo nazwisko. Zasadniczo mąż i żona stają się jednością. Należą do siebie wyłącznie, nie z perspektywy własności czy posiadania, ale jako nowa para identyfikująca się jako „my” zamiast „ja”.

Częścią tajemnicy jedności w małżeństwie jest to, że jest ona unikalna dla każdej pary. Badania dotyczące udanych małżeństw ujawniają, że istnieje niezliczona ilość sposobów, w jakie para może wyrazić swoją jedność i mieć szczęśliwe i satysfakcjonujące małżeństwo, które oddaje chwałę Bogu i szanuje świętość małżeństwa. Z pewnością każda para musi dążyć do znalezienia sposobów na cieszenie się swoim małżeństwem. Muszą usilnie szukać sposobów na zachowanie radości ze wspólnego przebywania.

Pojęcie jedności wykracza poza jedność fizyczną, chociaż jedność fizyczna jest bardzo ważnym aspektem jedności. Jedność to połączenie umysłu, ciała i duszy. Jest to głębokie dzielenie się i dawanie siebie, które pojawia się, gdy istnieje bezpieczny grunt do dzielenia się myślami, pragnieniami, celami, bólami i zranieniami. Jedność nie oznacza, że jedna osoba traci swoją tożsamość. W prawdziwej jedności obie osoby czują się wysłuchane i zrozumiane, wnosząc swoją indywidualność do małżeństwa. Jednocześnie jedność oznacza kompromis w zakresie autonomii, gdy dwie osoby nauczą się dostosowywać swoje podobieństwa i różnice oraz tworzyć nową tożsamość pary – „my” lub „nas”. Jedność w małżeństwie oznacza, że nie jesteś już singlem — jeszcze raz podkreślamy, że „ja” staje się „my”.

Monogamia

Biblia wyraźnie i jednoznacznie popiera małżeństwo zapieczętowane monogamiczną wyłącznością. Podczas Stworzenia została stworzona tylko jedna Ewa. Powtarzany refren „dwoje staną się jednym ciałem” (Rdz 2,24; Mt 19,4,5) podkreśla związek jednego męża z jedną żoną. To był idealny Boży plan dla małżeństwa.

Małżeństwo jako wyłączny związek monogamiczny jest często używane jako analogia relacji między Bogiem a człowiekiem, która jest odzwierciedleniem jedności Trójcy Świętej.

„Zgodnie ze wzorem relacji w Bogu (Jan 17,24), celowa egzystencja istot ludzkich musiała mieć wymiar społeczny. . . Ideałem wyrażonym w Stworzeniu było, aby mężczyzna i kobieta tworzyli całość, w której mieli się wzajemnie uzupełniać i być współzależni”.³

To właśnie w ramach tej monogamicznej wyłączności najgłębsze i najbardziej intymne relacje międzyludzkie zostają wzmocnione i zapieczętowane.

Trwałość

W Ewangelii Mateusza 19,6 Jezus stwierdza: „Tak więc już nie są dwoje, lecz jedno ciało. Co więc Bóg złączył, człowiek niech nie rozdziela”. To stwierdzenie wyraźnie wskazuje, że małżeństwo ma być związkiem, który będzie trwał wiecznie, i większość par często recytuje to wyznanie w swoim ślubowaniu, „dopóki śmierć nas nie rozłączy”. Kiedy związek małżeński jest zbudowany na solidnym fundamencie trwałego zaangażowania i stałości, związek ten jest stabilny.

3 Bez tego całkowitego zaangażowania trudno byłoby osiągnąć prawdziwą jedność, ponieważ związek nie byłby bezpiecznym miejscem do poszukiwania i odkrywania swojego prawdziwego ja. Trudno byłoby być wrażliwym w związku. Zaangażowanie zapewnia każdego z małżonków, że związek jest bezpiecznym miejscem do dzielenia się swoimi potrzebami i dając poczucie, że druga osoba będzie ich wspierać i nie będzie ich wykorzystywać. Nawet gdy nadejdą nieuniknione urazy, każdy z małżonków może nadal ufać, że związek jest wystarczająco silny i można go uzdrowić.

Świętość

Kiedy Bóg udzielał pierwszego ślubu, „pobłogosławił ich” (Rdz 1,28). Ta pierwsza para miała Boże przyzwolenie na korzystanie ze wszystkich praw i przywilejów wynikających z małżeństwa. Odnosi się to do wszystkich małżeństw, które zostały zawarte później i które podążają za pierwotnym boskim planem Boga dotyczącym małżeństwa. Błogosławieństwo małżeńskie Adama i Ewy było krótkie. Istnieją jednak elementy pierwszego błogosławieństwa małżeńskiego, które później można znaleźć w ślubach Starego i Nowego Testamentu. Uroczystość zaślubin była wydarzeniem publicznym gdzie rodzina, przyjaciele i społeczność

zbierali się razem, aby świadczyć i usankcjonować połączenie i błogosławieństwo nowożeńców. Ceremonia zaślubin to nie tylko wydarzenie kulturalne czy towarzyskie, ale także publiczne przedstawienie pary, która zawiera przymierze przed Bogiem i innymi świadkami. Małżeństwo jest święte i święte i zawsze powinno odzwierciedlać Bożą chwałę.

Na weselu każdy z małżonków obiecuje drugiemu oddać siebie. To oddanie siebie nie powinno być rozumiane jako prawo własności, ale jako szafarstwo własności Bożej. Małżeństwo nie powinno być niewolnictwem. Jakakolwiek forma tego rodzaju własności w małżeństwie jest manipulacją co do pierwotnego Bożego zamiaru i jest grzechem.⁴

DYSKUSJA W GRUPACH LUB PARACH

- W parach lub grupach 4-5 osobowych, przeczytajcie Rdz 2,18-25.
- Omów najważniejsze elementy zawarte w tym fragmencie i w części 1 tego seminarium. (Uwagi dla prowadzącego: Małżeństwo jako część stworzenia, opuszczenie rodziców i przyłgnięcie do żony, dwoje staje się jednym ciałem (emocjonalnie, duchowo i fizycznie), monogamia i trwałość/zaangażowanie, świętość).
- Przedyskutujcie, w jaki sposób ten chrześcijański pogląd na małżeństwo jest podobny lub różny od tego, jak śluby i małżeństwo są postrzegane dzisiaj w społeczeństwie i kościele.
- Przedyskutujcie strategię utrzymania biblijnego światopoglądu małżeństwa pomimo konkurencyjnych światopoglądów.

CZEŚĆ 2

Jak zapobiegać małżeńskiemu cierpieniu i rozwodom⁵

W części 1 tego seminarium wspomnieliśmy, że badania pokazują, iż istnieje zasadniczo milion sposobów, dzięki którym pary mogą mieć szczęśliwe i satysfakcjonujące małżeństwo. Z drugiej strony badania mówią nam, że istnieją różne wzorce, które tworzą bariery dla jedności w małżeństwie i prowadzą do przyszłego cierpienia i rozwodu. Oprócz tych negatywnych wzorców, wiele par dzisiaj

umniejsza przysięgę małżeńską, aby chronić siebie, gdyby sprawy nie potoczyły się zgodnie z planem. Wydaje się, że niektóre pary stawiają sobie niższe oczekiwania na wypadek, gdyby nie były w stanie sprostać poziomowi trwałości lub zaangażowania wymaganemu dla trwałego małżeństwa.

Jak więc para buduje małżeństwo na całe życie, które jest nie tylko stabilne, ale i satysfakcjonujące? Czy można zapobiec nieszczęściu i rozwodom? Dobrą wiadomością jest to, że pary mogą pozostać szczęśliwym małżeństwem przez całe życie, zminimalizować stres w swoim małżeństwie i zapobiec rozwodom. Jednak pary, które aspirują do pozostania małżeństwem na całe życie, muszą być rozważne i zobowiązać się do usunięcia destrukcyjnych wzorców oraz zwiększenia pozytywnych zachowań w swoim małżeństwie.

Usuń destrukcyjne schematy

Najpierw usuńmy negatywy, a następnie podamy kilka pozytywnych rzeczy, które możesz zrobić, aby twoje małżeństwo było stabilne i szczęśliwe. Zaczynamy od negatywów, ponieważ jeśli pary mogą usunąć tylko jeden negatywny schemat, natychmiast doświadczą pozytywnego rozwoju w swoim związku małżeńskim. Dywidenda szczęścia jest niemal natychmiastowa.

Negatywne wzorce komunikacji są najbardziej destrukcyjne dla każdego małżeństwa. Pobieramy się, aby cieszyć się towarzystwem i przyjaźnią, więc kiedy komunikacja staje się obciążona goryczą, pogardą, poniżaniem się nawzajem i innymi bolesnymi formami komunikowania się — lub brakiem komunikacji — jedno z małżonków lub oboje stają się zmęczeni i sfrustrowani małżeństwem. Ta rzeczywistość niszczy małżeńską bańkę bezpieczeństwa i zaufania, w której oboje małżonkowie są pewni, że druga osoba chroni ich uczucia.

Pary, które uznają, że w regularnych codziennych interakcjach są raczej reaktywne niż proaktywne, zaczną dostrzegać zmiany w sposobie, w jaki odnoszą się do siebie. Zamiast natychmiastowego reagowania na coś, co wam się nie podoba lub uciekania się do ostrych słów; małżonkowie muszą nauczyć się zatrzymywać i brać głęboki oddech; myśleć o tym, co powinni lub czego nie powinni mówić oraz zastanowić się jaki wpływ ich wypowiedzi będą mieć na

związek. Małżonkowie powinni zadać sobie pytanie: „Czy to, co powiem, wzmocni naszą jedność i oddaje chwałę Bogu, czy tylko doleje oliwy do ognia i pogorszy sytuację?” Większość związków⁶ potrzebuje tylko jednej osoby, która chce być bohaterem, aby związek zadziałał. Bez wątplenia jest jeszcze lepiej, gdy małżonkowie na zmianę stają się bohaterami – osobą, która chce się ukorzyć i przejąć inicjatywę w celu deeskalacji napięcia – w razie potrzeby.

Innym negatywnym wzorcem, z którym borykają się pary, jest próba rozwiązywania problemów, które tak naprawdę nie są problemami. Są to problemy, które tak naprawdę są tylko osobistymi dziwactwami, takimi jak sposób składania ręczników, sposób wieszania papieru toaletowego lub wyciskanie pasty do zębów z tubki. Zbyt często te osobiste preferencje stają się główną przyczyną niezgody w małżeństwie, ponieważ zapominamy o „my” i uciekamy się do samolubnego „ja”. Prawda jest taka, że każdy związek małżeński wymaga kompromisu w zakresie autonomii. Pary muszą nauczyć się robić miejsce dla wzajemnych różnic i akceptować fakt, że żadne z nich nie jest idealne. Musimy nauczyć się odkładać na bok grzech i egoizm w naszych relacjach i dobrowolnie obdarzać siebie wzajemnie łaską.

Ostatnim negatywnym wzorcem, który omówimy, są dysfunkcyjne postawy. Pary, które myślą i mówią negatywnie o swoim związku, będą zbierać owoce nieudanego małżeństwa. Naprawdę jesteśmy tym, co myślimy! Nasz mózg wierzy w to, co mu mówimy. Tak więc pary, które regularnie myślą negatywnie o swoim małżeństwie, będą miały ponure spojrzenie na swoje małżeństwo. I odwrotnie, jeśli ogólna perspektywa twojego małżeństwa jest pozytywna, nawet jeśli pojawią się wyzwania, uwierzysz, że jest nadzieja dla twojego małżeństwa.

Zaplanuj silne i zdrowe małżeństwo

Udane małżeństwo jest możliwe i wysoce prawdopodobne, ale tylko wtedy, gdy pary do tego świadomie dążą. Dobre małżeństwa wymagają planu i zaangażowania, aby wykonać wiele ciężkiej pracy. Oto kilka podstawowych kroków, które każda para może zastosować, aby przywrócić swoje małżeństwo na właściwe tory i pozostać na mocnym fundamencie.

Zbuduj małżeństwo na prawdziwej miłości.

Biblia mówi nam w 1 Liście do Koryntian 13,4-8, czym jest prawdziwa miłość: „Miłość cierpliwa jest i uprzejma. . .”. Kiedy pary praktykują ten rodzaj miłości, ich małżeństwo będzie odzwierciedlać chwałę Boga i Jego boski zamiar. Prawdziwa miłość wymaga autentycznego szacunku między małżonkami oraz gotowości do samozaparcia dla dobra związku. Prawdziwa miłość wymaga poświęcenia i zaangażowania w szukanie tego, co najlepsze dla małżeństwa lub „my” lub „nas”.

Aktywnie słuchaj. Zdrowa i pozytywna komunikacja zaczyna się od aktywnego słuchania. Ta forma słuchania polega na słuchaniu uszami, oczami i sercem. Przekazuje twojemu współmałżonkowi, że naprawdę słyszysz i rozumiesz, co mówią, nawet jeśli nie zawsze się zgadzasz. Słuchanie nie jest rozwiązywaniem problemów. Kiedy każdy z małżonków w małżeństwie czuje się wysłuchany i rozumiany, zbliżają się do siebie jako para. Znacznie łatwiej rozwiązywać problemy i rozwiązywać konflikty, gdy każdy z małżonków czuje się wysłuchany i rozumiany. Ten jeden mały akt wzmacnia intymność, buduje zaufanie, pielęgnuje zaangażowanie i całkowicie wzmacnia związek.

Często przebaczaj. Słownik Oxford podaje następujące definicje przebaczenia: 1. Przestać odczuwać złość na (kogoś) za obrazę, wadę lub błąd. 2. Nie odczuwać już złości ani chęci ukarania. 3. Anulować dług. W Ewangelii Marka 11,25 Jezus daje polecenie: „A gdy stoicie i zanosicie modlitwy, odpuszczajcie, jeśli macie coś przeciwko komu, aby i Ojciec wasz, który jest w niebie, odpuścił wam wasze przewinienia.”.

Jeśli twoje małżeństwo ma się rozwijać i rozkwitać, przebaczenie musi być stałym składnikiem twojego związku. Przebaczenie służy jako droga do uzdrowienia i pojednania w każdym związku. W każdym małżeństwie pary nieuchronnie będą się ranić. Decydując się na przebaczenie, rezygnujesz z postrzeganego prawa do ukarania drugiej osoby lub późniejszego odwetu. Kiedy nie udaje ci się wybaczyć, w relacji narastają urazy i gorycz, co prowadzi do budowania negatywnego schematu i destrukcyjnego zapętlenia. Oczywiście im poważniejsze wykroczenie, tym trudniejsze

wybaczenie. Jednak przebaczenie nas uwalnia, więc proces uzdrowienia może się rozpocząć. Większość małżeństw cierpi z powodu nagromadzenia drobnych win, które pozostały niewybaczone. Przebaczenie zachowuje nadzieję w twoim małżeństwie.

Kochajcie się nawzajem. Innym zwrotem popularnym w ślubach małżeńskich, o którym zbyt często i łatwo się zapomina, jest „kochać i troszczyć się”. Mówiliśmy już o wyrażeniu „kochać”, ale co to znaczy „troszczyć się”? Kiedy coś cenimy, troszczymy się o to tak bardzo, że chronimy to, szanujemy, jesteśmy za to wdzięczni i jest nam to drogie. Aby mieć szczęśliwe i zdrowe małżeństwo, musimy troszczyć się o siebie nawzajem. Musimy traktować naszego współmałżonka tak, jakby był naszym najcenniejszym skarbem. Musimy być bardziej delikatni, kochający, szanować i chronić cenny dar, jaki Bóg dał nam w naszym współmałżonku. Małżeństwo jest rzeczywiście wspaniałym darem od Boga i przypomnieniem, jak bardzo On nas kocha i troszczy się o nas.

Wnioski

Małżeństwo zostało stworzone przez Boga, po pierwsze, aby pomóc ludziom lepiej zrozumieć Jego potrzebę bycia z nami w relacji, a następnie, aby zaspokoić ludzką potrzebę miłości, intymności i stabilnego towarzystwa. Dlatego małżeństwo jest zaplanowane przez Boga i jest święte. Pary, które dążą do świętych małżeństw odzwierciedlających charakter Boga, zbudują małżeństwo, które przetrwa burze życia. Wasze małżeństwo nie tylko przetrwa, ale będzie prosperować i doświadczyć „przedsmaku nieba na ziemi” ciesząc się waszym związkiem.

DYSKUSJA W PARACH LUB GRUPACH

- W parach lub w grupach 4-5 osobowych, zidentyfikujcie negatywne wzorce we własnym związku lub które widzicie w relacjach w telewizji, mediach społecznościowych itp. Omówcie, w jaki sposób te negatywne wzorce przyczyniają się do cierpienia w małżeństwie. Jaki wzorzec możesz usunąć z własnego małżeństwa lub innego związku, który pomoże w rozwoju waszej więzi?

- Omówcie, w jaki sposób pary mogą troszczyć się o siebie nawzajem publicznie i prywatnie. Jeśli jesteście parą, podzielcie się tym, co może zrobić wasz współmałżonek, abyście poczuli się kochani i szanowani.

Przypisy

- ¹ Część 1 tego seminarium jest oparta o rozdział 11, “The Institution of Marriage” autorstwa Mirosława Kisa i Ekkerhardta Muellera, z książki: *Marriage: Biblical and Theological Aspects* (E. Mueller & E. B. De Souza Eds. tom. 1). Silver Spring: Review and Herald.
- ² Zobacz family.adventist.org aby uzyskać więcej informacji na temat Sekretariatu Rodziny.
- ³ Aecio E. Cairus, “The Doctrine of Man”, w *Handbook of Seventh-day Adventist Theology, Commentary Reference Series, tom 12*, ed. Raoul Dederen, (Hagerstown, MD: Review and Herald, 2001), 210 w *Marriage: Biblical and Theological Aspects* (E. Mueller & E. B. De Souza Eds. tom 1). Silver Spring: Review and Herald.
- ⁴ Zobacz str. 254-255, *Marriage: Biblical and Theological Aspects* (E. Mueller & E. B. De Souza Eds. tom 1). Silver Spring: Review and Herald.
- ⁵ Ta część oparta jest na rozdziale “How to Prevent Marital Distress and Divorce” z książki “Hope for Today’s Families”, Willie i Elaine Oliver, 2018, Silver Spring: Review and Herald.
- ⁶ Zdajemy sobie sprawę, że niektóre związki cierpią z powodu przemocy lub zaburzeń psychicznych. Strategie te mogą pomóc złagodzić część stresu w takich sytuacjach, jednak zdecydowanie zalecamy, aby osoby, które znalazły się w takich związkach, zwróciły się o profesjonalną pomoc.
- ⁷ *Chrześcijański dom*, str. 15.4.

Bibliografia:

- Mueller, E., & De Souza, E. B. (2015). *Marriage: Biblical and Theological Aspects* (E. Mueller & E. B. De Souza Eds. tom 1). Silver Spring, MD: Review and Herald.
- Oliver, W., & Oliver, E. (2018). *Hope for Today’s Families*. Silver Spring, MD: Review and Herald.
- Stanley, S. M., Trathen, D., McCain, S., & Bryan, B. M. (2013). *A Lasting Promise: The Christian Guide to Fighting for Your Marriage*: John Wiley & Sons.
- White, E.G. (2003). *Chrześcijański dom*. Wydawnictwo Znaki Czasu.